

[Julin.]

hedskasse i Praksis vilde betyde, at man tillige skulde være Medlem af det tilsvarende faglige Forbund. Ganske vist siges der saa smukt, at man godt kan være Medlem af en statsanerkendt Arbejdsløsheds-kasse uden samtidig at være Medlem af et Fagforbund. Men i Henhold til Mønster-regler for de statsanerkendte Arbejds-løshedskassers Virksomhed § 30 a, 2det Stykke — som i øvrigt ingen Hjemmel har i Ar-bejdsløshedsloven —, er det tilladt for Medlemmer, som indtræder i Kassen uden om Fagforbundene, der jo obligatorisk over-fører deres Medlemmer, at forhøje Medlems-bidraget endogsaa meget betydeligt, og det vil for de fleste Lønarbejdere betyde, at de er økonomisk tvunget til at være Medlemmer af de faglige Forbund.

Den Sag, jeg ønsker at fremdrage, er af ny Dato og viser, at Tankegangen inden for de faglige Forbund er den samme som før, og den viser ogsaa, at visse Kommunal-raad trods Indenrigsministerens Udtalelse derimod forfordeler deres Borgere.

Sagen gaar i Korthed ud paa følgende: Byraadet i en af de jyske Købstæder ud-bød for nogen Tid siden et stort offentligt Arbejde til Licitation, og en Tømrermester, der var Medlem af Kristelig Arbejdsgiverforening, blev lavestbydende. Den paa-gældende Tømrermester blev derefter kaldt op til Repræsentanter for Byraadet, som tilbød ham Arbejdet, men i samme For-bindelse udtaltes der, at han skulde have sit Forhold til Dansk Tømrerforbund bragt i Orden, og dermed var Sagen oplagt, idet der i Licitationsbetingelserne var indføjet følgende Bestemmelse: „Der maa kun direkte og indirekte beskæftiges Svende og Arbejds-mænd, som er bosiddende i vedkommende Kommune, og som er Medlemmer af en statsanerkendt Arbejds-løsheds-kasse.“

Denne Bestemmelse ønskede Tømrerforbundet ikke under nogen Form at fra-vige. Man krævede, at vedkommende Tømrermester skulde underskrive paa kun at beskæftige Medlemmer af dette Forbund, saaledes at Tømrermesterens egen Søn, der var Familieforsørger, bosiddende i Kommunen og forsikret mod Arbejdsløshed, derved blev afskaaret fra at faa Del i dette Arbejde, medmindre han vilde indmelde sig i Dansk Tømrerforbund. Der er næppe Tvivl om, at Byraadet vilde have lempet Bestem-melsen om, at der ikke maatte deltage andre Svende og Arbejds-mænd end Medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen, naar det var Tømrermesterens egen Søn, der var Tale om,

idet jeg gaar ud fra, at Byraadet vilde erkende sig forpligtet over for Statsministeriets Cirkulære af 28. Februar 1935, hvori det hedder, at Familieforsørgere, naar de har forsikret sig mod Arbejdsløshed, fortrinsvis bør komme i Betragtning ved Antagelse af Arbejdere til de omtalte offentlige Arbejder, en Bestemmelse, som den paagældende Tømrermesters Søn helt og fuldt opfyldte. Men Fagforbundet viste sig alt andet end forstaaende og opretholdt Kravet om, at vedkommende skulde indmelde sig i Tømrerforbundet, hvis han vilde deltage i det paagældende Arbejde.

Da Tømrermesteren ikke kunde tænke sig at underskrive en Overenskomst, som afskar hans egen Søn fra at arbejde hos ham, og da en saadan Overenskomst var Forudsætningen for, at han kunde faa det nævnte Arbejde til 35.000 Kr., maatte han meddele Byraadet, at han ikke kunde paatage sig dette Arbejde, skønt det naturligvis betød et betydeligt Tab for ham. Jeg skal tilføje, at Kristelig Arbejdsgiverforening gjorde et energisk Forsøg paa ved Forhandling med Tømrerforbundet at faa dette til at udvise saa megen menneskelig Forstaaelse og Hensyntagen, at det tillod, at Tømrermesterens Søn beskæftigedes hos sin Fader; men nej, her var ingen Barmhertighed; de holdt fast ved, at der i Licitationsbestemmelserne stod, at det skulde være Medlemmer af statsanerkendte Arbejds-løshedskasser, der skulde beskæftiges ved dette Arbejde. Og selv da Kristelig Arbejdsgiverforenings Repræsentanter spurgte, om der da ikke kunde sluttes en Overenskomst for dette Arbejde, saaledes at Tømrermesteren kunde beskæftige sin Søn ved andet Arbejde, blev Svaret et afgjort Nej. Tømrermesteren skulde skrive under paa kun at beskæftige Tømrerforbundets Medlemmer ved alt sit Arbejde. Med andre Ord: Licitationsbetingelserne skulde benyttes til en Gang for alle at binde Tømrermesteren.

Ja, saaledes praktiseres den demokratiske Frihed og Samfundssindet i Efteraaret 1941. Og havde det endda saa været et privat Byggeforetagende, der var Tale om! Men at en offentlig Institution skal have Adgang til at fastsætte saadanne Betingelser ved sine Licitationer, at visse Kredse af Medborgere derved udelukkes fra at faa Del i Arbejdet, burde forbydes, eller ogsaa maa man holde op med at tale om demokratisk Frihed og om Samfundssind. Den eneste Fejl, der kan siges at være begaaet af den paagældende Tømrermester, er den, at han ikke indgav sit Tilbud under Protest